

SXEDIP.FJ5

16.5.1948: Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΥΣΤΕΡΑ **48**ΩΡΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΟΤΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΔΙΑΣΚΕΠΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΛΑΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ, ΔΕΝ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ

Το ΑΚΕΛ συνέχιζε να σιωπά, ενώ μελετούσε τις προτάσεις του Υπουργού των Αποικιών για αρκετές μέρες. Τελικά αποφάσισε με πλειοψηφία να τις απορρίψει.

Η απόφαση δεν ήταν τόσο εύκολη όσο φαινόταν. Η Κεντρική Επιτροπή του ΑΚΕΛ συνήλθε σε μια από τις πιο πολύωρες συνεδρίες της που κράτησε **48** ώρες και πήρε την απόφαση να τις απορρίψει- έστω και με πλειοψηφία.

Εντεκα ψήφισαν υπέρ της απόρριψης ενώ πέντε τάχθηκαν υπέρ της αποδοχής τους. Οι πέντε μάλιστα της Κεντρικής Επιτροπής ήταν ανένδοτοι στις θέσεις τους, παρά το γεγονός ότι η Κεντρική Επιτροπή τους έδωσε χρόνο να σκεφθούν και να αποφασίσουν.

Εγράψε ο τότε Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Φιφής Ιωάννου στις **21** Ιουλίου **1976** στην εφημερίδα "Απογευματινή" στις ενθυμώσεις του:

"Το όλο θέμα τίθετο πράγματι διλημματικό μπροστά στο ΑΚΕΛ, αφ'ενός και μπροστά στην Παράταξη Εθνικής Συνεργασίας αφ'ετέρου.

Οι συνεδρίες του Πολιτικού Γραφείου και της Κεντρικής Γραμματείας του Κόμματος ήσαν απανωτές, σχεδόν καθημερινές, με αποτέλεσμα να συγκληθεί η Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής για να πάρει απόφαση. Έτσι και έγινε. Η συζήτηση ήταν και μακρά (**48** ώρες συνέχεια) και του βάθους.

Ακούστηκαν λεπτομερώς οι γνώμες, όχι μόνο της Κεντρικής Επιτροπής, αλλά και άλλων προς τούτο προσκληθέντων στη συνεδρία βασικών στελεχών.

Ακολούθησε ψηφοφορία. Ενδεκα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής ετάχθησαν αναφανδόν υπέρ της απορρίψεως του Βρετανικού Συντάγματος, κρίνοντας το σαν εντελώς απαράδεκτο και απορριπτέο. Πέντε όμως άλλα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, επεξηγώντας ο καθένας αναλυτικά τη θέση του εψήφισαν υπέρ της αποδοχής των συνταγματικών προτάσεων όπως φτιάκτικαν στο Λονδίνο.

Ο υποφαινόμενος θυμάται πως βρήκε πολύ σοβαρή τη διαφωνία πέντε μελών, πρόσθεσε όμως πως πρόκειται για μια πολύ σημαντική απόφαση που θα επηρέαζε όλη τη ζωή του τόπου και το μέλλον του λαού μας γι' αυτό και η απόφαση έπρεπε να ήταν ομόφωνη ή να πλησίαζε την ομοφωνία. Με την αναλογία 11 με 5 δεν εξασφαλιζόταν ο στόχος της ψηφοφορίας. Συνεπώς εύρισκε σκόπιμο να αναβάλει για 15 μέρες τη συνεδρία της Ολομέλειας για να μπορέσουν όλοι να εμβαθύνουν περισσότερο στη μελέτη του προβλήματος με τρόπο που να μπορούσε κανείς να φτάσει σε μια κάπως πιο συντονισμένη απόφαση.

Αυτό και έγινε. Η συνεδρία εκείνη η μαραθώνια αναβλήθη για να επανασυγκληθεί σε 15 μέρες, αλλά με τις ίδιες ακριβώς απόψεις, με εντελώς αναλλοίωτα αποτελέσματα. Πάλι 11 με 5, οι ίδιοι πέντε.

Έτσι δεν μπορούσε πια παρά να ληφθεί οριστική απόφαση της απορρίψεως του προσφερομένου συντάγματος και της συνεχίσεως του αγώνος, για ένα γνησιότερο Σύνταγμα αυτοκυβερνήσεως, που θα άφηνε περιθώρια δημοκρατικοποίησης των απολυταρχικών θεσμών και βελτίωση του βιωτικού επιπέδου του λαού και θα εξασφάλιζε περαιτέρω έπαλξη για εντονότερη διαξαγωγή του εθνικοαπελευθερωτικού πάντοτε αγώνα της Κύπρου.

Όμως ετίθετο και θέμα να πληροφορηθούμε και τη στάση που ήταν έτοιμοι να υιοθετήσουν οι συνεργαζόμενοι με το λαϊκό κίνημα παράγοντες της Παράταξης Εθνικής Συνεργασίας με επικεφαλής τους Ι. Κληρίδη, Μ. Παπαπέτρου, Πυγμαλίωνα Ιωαννίδη και τους εξωκομματικούς δημάρχους των άλλων πόλεων και κωμοπόλεων της νήσου (Λύσο Σανταμά κλπ).

Ο Κλήρος πέφτει και πάλι στον υποφαινόμενο να ενημερώσει όλους αυτούς τους παράγοντες πάνω στην κομματικήν απόφαση, αλλά και να ενημερωθεί επί των δικών τους διαθέσεων, διότι θα ετύχαινε να διαφωνούσαν με τα συμπεράσματα της Ολομέλειας του ΑΚΕΛ. Ο κίνδυνος διασπάσεως της συνεργασίας τους ήταν πρόδηλος. Το ευτύχημα σ'αυτή την περίπτωση, ήταν ότι οι εξωκομματικοί παράγοντες είχαν προκαταλάβει το Κόμμα και η διάσπαση θα ήταν πιθανή μάλλον, αν η Ολομέλεια αποφάσιζε το αντίθετο, δηλαδή αν ετάσσετο υπέρ της αποδοχής των βρετανικών συνταγματικών προτάσεων.

Με άλλα λόγια με τις πρώτες επαφές που είχαμε με τους εξωκομματικούς συνεργάτες απεδείχθη ότι εκείνοι ήσαν απολύτως ομόφωνοι στην απόρριψη, ότι θα απετέλει πολιτικό χαντάκωμα, κατά την έκφραση του Ι. Κληρίδη η αποδοχή από μέρους μας ενός τέτοιου συνταγματικού τραγέλαφου όπως τον αποκάλεσε χαρακτηριστικά".

Ετσι το ΑΚΕΛ προχώρησε με την απόφαση του την οποία έδωσε στη δημοσιότητα με προκήρυξη του προς τον Κυπριακό λαό.

Το ΑΚΕΛ τόνιζε ότι θεωρούσε ότι οι προτάσεις δεν ανταποκρίνονταν καθόλου στη θέληση του Κυπριακού λαού και ότι δεν θα συνεργαζόταν για την επιβολή στον Κυπριακό λαό, ενός τέτοιου αντιδημοκρατικού δικτατορικού συντάγματος, χειρότερου από το προηγούμενο.

Το Σύνταγμα τόνιζε το ΑΚΕΛ έγινε για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των Αγγλων και διαδήλωνε την απόφαση του να συνεχίζει με νέους αγώνες.

Ανέφερε το ΑΚΕΛ στη δικακήρυξη του:

"Προς τον Κυπριακό λαό,

Όλοι οι εργάτες, οι χωρικοί και τα άλλα πλατειά στρώματα των εργαζομένων του τόπου μας, έχουν σήμερα μπροστά τους το κείμενο των Βρετανικών συνταγματικών αντιπροτάσεων. Τώρα, δεν χρειάζεται κόπος να διακηρύξει κανείς ότι οι

αντιπροτάσεις αυτές δεν ανοίγουν καμιά προοπτική για να λυθούν τα προβλήματα του λαού, πως δεν ανταποκρίνονται καθόλου στη θέληση αυτού του λαού και πως πρέπει ανοικτά και αποφασιστικά να κααγγελθούν απο όλους. Τώρα, δεν χρειάζεται κόπος να διακηρύξει κανείς ότι οποιαδήποτε συμμετοχή των εκπροσώπων της λαϊκής παράταξης στη Διασκεπτική, με σκοπό τη συζήτηση των λεπτομερειών και την τελική διαμόρφωση ενός τέτοιου συντάγματος, όχι μόνο την πολιτική ωριμότητα του λαού μας προσβάλλει, μα και την εθνική του αξιοπρέπεια θίγει καιρίως.

Με μια ορθή, ρεαλιστική εκτίμηση των τοπικών και διεθνών συνθηκών που τη στηρίξαμε:

α). Στις στρατιωτικοπολεμικές ανάγκες του ιμπεριαλισμού σε μια περίοδο που η παγκόσμια αντίδραση προσπαθεί να οργανώσει ένα καινούργιο πανανθρώπινο αιματοκύλισμα.

β). Στην αντιδραστική, ιδιαίτερα την εξωτερική πολιτική που ακολουθεί η σημερινή εργατική Κυβέρνηση, δένοντας τη χώρα της στο άρμα των αμερικανικών μονοπωλιακών συμφερόντων.

γ). Στην απόλυτη αδυναμία της Κυβέρνησης των Αθηνών να τοποθετήσει το Κυπριακό ζήτημα σαν εθνική διεκδίκηση, και

δ). Στην ουσιαστική εγκατάλειψη κάθε αγώνα για την ενωτική μας υπόθεση από μέρους των εκπροσώπων της Κυπριακής κεφαλαιοκρατίας.

Διαπιστώναμε με μια τέτοια ρεαλιστική εκτίμηση των τοπικών και διεθνών συνθηκών πως το ζήτημά μας, παρά το απόλυτο δίκαιο που περικλείει, περιπλέκεται κι ο αγώνας για τη λύση του καταντά δύσκολος και μακροχρόνιος. Είναι μόνο κάτω από ένα τέτοιο πρίσμα που η λαϊκή παράταξη αποφάσιζε να πάρει μέρος στη Διασκεπτική και να απαιτήσει πλήρη αυτοκυβέρνηση του τόπου μας για να μπορέσει ο κυπριακός λαός, στο διάστημα που τον χωρίζει από την ένωση, να γίνει αυτός ο διαχειριστής των εσωτερικών του υποθέσεων και να λύσει ο ίδιος τα δικά του ενδιάμεσα προβλήματα-οικονομικά, κοινωνικά,

πολιτικά, εκπαιδευτικά.

Είναι η συμμετοχή της λαϊκής παράταξης στη Διασκεπτική και η επιμονή των εκπροσώπων της για παροχή πλήρους αυτοκυβέρνησης που έδωσε την ευκαιρία να ξεσκεπαστούν, πέρα για πέρα, οι πραγματικές διαθέσεις της Βρετανικής Κυβέρνησης.

Είναι η συμμετοχή της λαϊκής παράταξης που έθεσε σε δοκιμασία τα βρετανικά σχέδια και τα απεκάλυψε σήμερα στην ωμότητα τους μπροστά στο λαό. Δίχως αυτή τη συμμετοχή, η Μ. Βρετανία θα κατηγορούσε τους Κυπρίους ότι "μισούν τη δημοκρατία" ή θα έδινε το σημερινό της σύνταγμα με άλλα "κυπριακά στόματα" που όπως αποδείχθηκε, υποστήριξαν στη Διασκεπτική πως ο λαός της Κύπρου "δεν είναι ακόμη ώριμος για αυτοκυβέρνηση" και πως ένα "κατώτερο σύνταγμα" ταιριάζει επί του παρόντος γι' αυτό το λαό.

Τώρα αποδείχθηκε πως, χάρι στη συμμετοχή των εκπροσώπων της λαϊκής παράταξης στη διασκεπτική, η Βρετανική Κυβέρνηση δεν μπόρεσε ν' αποφύγει το ξεσκέπασμα των πραγματικών διαθέσεων και σχεδίων της. Τώρα αποδείχθηκε πως το περιεχόμενο της πρώτης πρόσκλησης του Αποικιακού Γραμματέα προς τα μέλη της Διασκεπτικής (ημερομ. **9 Ιουλίου 1947**) σύμφωνα με την οποία θα εκαλούσαν μια Συνέλευση "για να κάμει προτάσεις πάνω στη μορφή του συντάγματος που θα εγκαθιδρυόταν για να εξασφαλίσει συμμετοχή του λαού της Κύπρου στη διακυβέρνηση των εσωτερικών υποθέσεων της νήσου", δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά μια φενάκη.

Τώρα αποδείχθηκε ακόμη, πως οι καλά σημειωμένες από το λαό δηλώσεις του Κυβερνήτη στην πρώτη συνεδρία της Διασκεπτικής (ημερομ. **1 Νοεμβρίου 1947**) κατά τις οποίες "δεν υπάρχει ούτε μια λέξη αλήθειας" στο ότι πρόκειται να σχεδιάσει εκ των προτέρων σχέδιο συντάγματος", ότι "ο Σερ Εντουαρτ Τζάκσον ούτε για μια στιγμή δε θα δεχόταν την ιδέα να προεδρεύσει μιας συνέλευσης που δεν θάναι εντελώς ελεύθερη να διεκπεραιώσει το σκοπό

της σύγκλησης της" και ότι "δεν υπάρχει τίποτε γραμμένο σε άορατο μελάνι στην περγαμηνή που σας καλέσαμε να γράψετε"-όλα αυτά αποδείχτηκαν σήμερα κενά λόγια δίχως κανένα περιεχόμενο. σήμερα αποδείχθηκε-και δεν θα υπήρχε τρόπος ν' αποδειχθεί δίχως τη συμμετοχή της λαϊκής παράταξης στη διασκεπτική και την επιμονή των εκπροσώπων της για παραχώρηση πλήρους αυτοκυβέρνησης-πως όλα έχουν ετοιμαστεί, πως όλα έχουν μαγειρευτεί και πως το κάθε τι έχει γραφτεί με ανεξίτηλο μελάνι στη συνταγματική περγαμηνή.

Οι Βρετανικές αντιπροτάσεις δεν ανταποκρίνονται, μα αντιστρατεύονται τα λαϊκά συμφέροντα. Για κανένα λόγο δεν θέτουν μπροστά στον Κυπριακό λαό το βασικό πρόβλημα της παροχής ουσιαστικών ελευθεριών και εξουσιών για τη διαχείριση των εσωτερικών του υποθέσεων. Όλες οι εκτελεστικές εξουσίες βρίσκονται στα χέρια της ξενοκρατίας με φυσιολογική από αυτό προέκταση, το δικαίωμα του Κυβερνήτη ν' απορρίπτει ή να εισάγει αναγκαστικά νομοσχέδια.

Το προτεινόμενο Σύνταγμα για κανένα λόγο δεν θέτει μπροστά στο λαό το ζήτημα της ελεύθερης εκλογής δικών του αντιπροσώπων που να πλειοψηφούν στη Βουλή. Έχει φτιαχτεί από σκοπού για να βαραίνει την πλάστιγγα μόνο εκεί που θα θέλουν οι Εγγλέζοι και Τούρκοι βουλευτές. Έχει φτιαχτεί με αποκλειστική πρόθεση να μη δώσει ποτέ την πλειοψηφία στη λαϊκή παράταξη. Έχει φτιαχτεί ειδικά με μοναδικό σκοπό να απομονώσει τη λαϊκή παράταξη και να δώσει, μαγειρευμένη από πρώτα την "εξουσία" στην ενωμένην αντίδραση- Δεξιάς Τούρκων και Εγγλέζων. Έχει φτιαχτεί για ν' αντιγράψει κυριολεκτικά το προοκτωβριανό "σύνταγμα" όταν, μέσα σε άλλες συνθήκες σήμερα, μπορούν τα βρετανικά σχέδια να εξυπηρετούνται θαυμάσια, όχι μόνο απο ένα αριθμό Τούρκων και επισήμων μελών (Αγγλων) μα και από από το συνδυασμό τους με μέλη της κεφαλαιοκρατικής δεξιάς.

Ο επίσημος ισχυρισμός ότι οι Βρετανικές αντιπροτάσεις πιθανόν ν' αποδειχθεί ότι δίνουν κάποιες ευκαιρίες να λυθούν ωρισμένα τουλάχιστο λαϊκά προβλήματα, δεν μπορεί ν' αυταπατά κανένα. Εξω από όσα πια πάνω πρωταρχικά και βασικά έχουμε εκθέσει, τοπική και βρετανική Κυβέρνηση, δεν έκαμαν τίποτε ως τα σήμερα για ν' αποδείξουν ότι γνολιάζονται και το παραμικρότερο για ν' αναπτύξουν συνταγματικά τον τόπο μας και να λύσουν τα προβλήματα του λαού μας.

17 χρόνια απολυταρχίας έκαμαν, ό,τι περισσότερο, μπορούσαν για να κακοδιοικήσουν και να καταστρέψουν τον τόπο μας. Υπό αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί κανένας να στρέφει και την ελάχιστη εμπιστοσύνη προς τις διαθέσεις της ξενοκρατίας, ούτε και μπορεί να πιστεύει πως με τις εκτελεστικές εξουσίες στα χέρια της, θα υπάρχει έστω και μια στοιχειοδέσστατη ανάπτυξη του τόπου. Κι' είναι γι' αυτό ακριβώς που ζητήσαμε να περάσει η εξουσία στα χέρια του λαού. Είναι γι' αυτό ακριβώς που εζητήσαμε πλήρη αυτοκυβέρνηση στις εσωτερικές μας υποθέσεις, ως την μέρα της τελικής εκπλήρωσης των εθνικών μας πόθων.

Μα και στην από **1,5** τώρα χρόνο επικείμενη συνταγματική μεταρρύθμιση, η Κυβέρνηση δεν έκαμε τίποτα, που να λέγεται "καλή διάθεση", κι έκανε ό,τι περισσότερο μπορούσε για ν' αποδείξει ακριβώς το αντίθετο. Δεν κατάργησε ούτε ένα από τους ανευλεύθερους νόμους, μα παραείναι κι' όλες τους...διορισμούς των "αποχιστών" της κεφαλαιοκρατίας. Εφρόνισε να πάψει αρκετούς προοδευτικούς μουχτάρηδες και δε σκέφτηκε καθόλου την ασυνέπεια της όταν τους αντικαθιστούσε με "εθνικόφρονες", οπαδούς της αποχής.

Κράτησε τη στάση που κράτησε στην απεργία των μεταλλωρύχων, και μας έδειξε να καταλάβουμε ότι τα γεγονότα του Λευκονοίκου μπορούν να επαναλαμβάνονται κάτω από τα μάτια των εκπροσώπων μιας "εργατικής" Κυβέρνησης και ενάντια στους

εργάτες της Κύπρου, που αγωνίζονται για αύξηση μεροκαμάτου και βελτίωση των όρων της δουλειάς τους. Κήρυξε ασύδοτο το χιτιισμό της δεξιάς στις αρχιεπισκοπικές εκλογές, μπήκε στο έργο της "εκκαθάρισης" των δημοσίων υπηρεσιών από δημοκρατικούς υπαλλήλους, έπαψε δασκάλους που μίλησαν στις 25 του Μάρτη, ακούστηκαν οι προθέσεις της να τροποποιήσει τον περί δήμων εκλογικό νομο ν' αλλάξει, μακράν από το λαό, το αναλυτικό πρόγραμμα των σχολείων, παραγνώρισε εγκληματικά όλα τα προβλήματα των εργατών, χωρικών και των άλλων εργαζομένων, και έκαμε ό,τι άλλο μπορούσε για να αποδείξει ότι ουδέποτε εγνοιάστηκε, ούτε πρόκειται να γνοιαστεί για το λαό μας και τα δικά του προβλήματα. Μόνο με την παροχή εξουσιών θα μπορούσε ο λαός να λύσει αυτά τα προβλήματα όσο παρά τη θέληση του, να ζει υπό το αποικιακό καθεστώς και είναι για τέτοιες εξουσίες που η λαϊκή παράταξη αγνωγίστηκε και θα συνεχίσει, πιο έντονα, τον αγώνα της.

Οι Βρετανικές αντιπροτάσεις έχουν φτιαχτεί μόνο για να εξυπηρετήσουν τον ιμπεριαλισμό κλι την ντόπια κεφαλαιοκρατική εκμετάλλευση. Οι αντιπροτάσεις αυτές κρύβουν ολόκληρη την ιμπεριαλιστική υποουλότητα και βασικός σκοπός τους είναι να δώσουν "συνταγματική νομιμοποίηση" και "κυπριακήν" υποστήριξη στα σχέδια της Βρετανικής Κυβέρνησης. Ανοίγοντας με απόλυτη βεβαιότητα το δρόμο για μια ψευτοβουλή, όπου θα οργιάζει η "πλειοψηφία" της ενωμένης αντίδρασης, η ξενοκρατία έχει την πρόθεση να δώσει "δημοκρατικήν" έκφραση στα δικά της σχέδια για να μεταβάλει τον τόπο μας σε πολεμική βάση. Με τον ίδιο τρόπο, σκοπός της δεν είναι να λυθούν τα προβλήματα του λαού, μα να ισχυροποιήσει "συνεργματικά" την εκμετάλλευση της, να "νομιμοποιήσει" τη μονοπώληση της εθνικής μας οικονομίας και να "δικαιολογήσει" με "κυπριακά" στόματα, την προσαρμογή της στην εξυπηρέτηση της Εγγλέζικης οικονομίας στην περίοδο της κρίσης της.

Σκοπός της Βρετανικής Κυβέρνησης με ένα τέτοιο σύνταγμα ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ η κατάργηση του σημερινού δικτατορικού καθεστώτος, μα η αντικατάσταση του με χειρότερη μορφή δικτατορίας, που θα ξεσπάσει αύριο στη ράχη του λαού, με όργανο την "κυπριακή" ψευτοβουλή, πίσω από την οποία η ξενοκρατία θα νίφτει, σαν Πιλάτος, τα χέρια.

Και θ'άπρεπε, δίπλα σ' όλα αυτά, να ξέρει ο λαός μας, ποιος θά'ναι ο εθνοπροδοτικός ρόλος που θά'χει να παίξει μια τέτοια αντιδραστική ψευτοβουλή, όπως την προδιαγράφουν οι βρετανικές αντιπροτάσεις, στην πιθανή εκείνη περίπτωση, που με μια άλλη δημοκρατική, κυβέρνηση στην Ελλάδα, θα οξύνετο και πάλι ο ενωτικός μας αγώνας και το Κυπριακό ζήτημα θα έμπαινε στους διεθνείς οργανισμούς σαν εθνική διεκδίκηση και όταν μια μερίδα τουλάχιστο της Κυπριακής κεφαλαιοκρατίας θάρριχνε τότες ανοικτά το εθνοπροδοτικό σύνθημα" μακρυά από την Ένωση με μια...σλαυοκίνητη Ελλάδα".

Τη στιγμή που τέτοιες είναι οι προθέσεις που ζητούν να κρύψουν, είναι αδύνατο να υπάρξει και για το λαό τρόπος συνθηκολόγησης με τις βρετανικές αντιπροτάσεις και να επωμισθεί η Κύπρος την ευθύνη της επεξεργασίας και της τελικής τους διαμόρφωσης. Μια τέτοια άποψη πρέπει να απορριφθεί και μάλιστα να απορριφθεί αποφασιστικά. Θεωρούμε την απόφαση του ΕΑΣ, που τονίζει ότι για κανένα λόγο οι εκπρόσωποι της λαϊκής παράταξης δε μπορούν, να συνεχίζουν υπό τέτοιους όρους την παραμονή τους στη Διασκεπτική, σα μια πραγματική ιστορική απόφαση.

Η απόφαση αυτή αποδεικνύει πως η λαϊκή παράταξη μπήκε στη συνέλευση με ένα σκοπό-να μην εγκαταλείψει στην τύχη του το λαό, μα και να τον εξυπηρετήσει ρεαλιστικά και να λύσει τα προβλήματά του, ως την ημέρα της εθνικής του υπόστασης.

Η απόφαση του ΕΑΣ, ακόμη, αποτελεί το μεγαλύτερο ράπισμα κατά της κεφαλαιοκρατίας του τόπου, των πολιτικών της εκπροσώπων και των εκφραστικών της οργάνων, που για σκοπούς μόνο

κατασυκοφάντησης και δημαγωγίας εδημιούργησαν το παραμύθι των "αντιλαϊκών, και "αντεθνικών" τάχα "συμβιβασμών" της λαϊκής παράταξης και της ξενοκρατίας.

Πάνω απ' όλα εκείνο που έμεινε αναμφισβήτητο σήμερα, είναι πως οι Βρετανικές αντιπροτάσεις στην ουσία τους εκφράζουν μόνο τη διάθεση να επισημοποιηθεί και συνταγματικά η Ιερή συμμαχία της ξένης κυριαρχίας και της πλουτοκρατικής "εθνικοφροσύνης".

Και το δεύτερο αδιαμφισβήτητο ζήτημα που ξεκαθάρισε τώρα, είναι η αποκλειστική ευθύνη της δεξιάς, στο να διευκολύνει την εγκυμοσύνη και την γέννα των απαράδεκτων για συζήτηση από το λαό βρετανικών αντιπροτάσεων.

Η Δεξιά, από της πλευράς των δικών της συνθημάτων για επάνοδο της Παλμεροκρατίας και για τη διατήρηση όλων των ευθυνών της διακυβέρνησης στα χέρια των Αγγλων δεν έκαμε τίποτε άλλο, παρά να εξοπλίσει τη Βρετανική Κυβέρνηση, όσο καλύτερα μπορούσε, για να στηρίξει τις ψευδοσυνταγματικές αντιπροτάσεις της.

Ενας ώριμος λαός σαν τον δικό μας, αντιλαμβάνεται σήμερα, πέρα για πέρα, πως μια καταγγελία των συνταγματικών αντιπροτάσεων, συνοδευόμενη από μια αποφασιστική, ομαδική αποχώρηση των εκπροσώπων της λαϊκής παράταξης από τη Διασκεπτική, δεν μπορεί να ολοκληρώνει τους αγώνες μας.

Η απόφαση αυτή είναι μόνο ένα αποφασιστικό ξεκίνημα. Είναι μόνο ένα αποφασιστικό άνοιγμα. Είναι μόνο η αρχή της πάλης μιας καινούργιας φάσης αγώνων στους οποίους καλείται ο λαός μας. Με βαθειά τη συναίσθηση όλων των ιστορικών ευθυνών μας, θα πούμε με όλο το λαό, εξίσου και περισσότερο αποφασιστικά, σ' αυτούς τους αγώνες. Τους αγώνες για πραγματική δημοκρατία στον τόπο, για ψωμί στο λαό, για ολοκληρωτική λεφτεριά στην Κύπρο".

